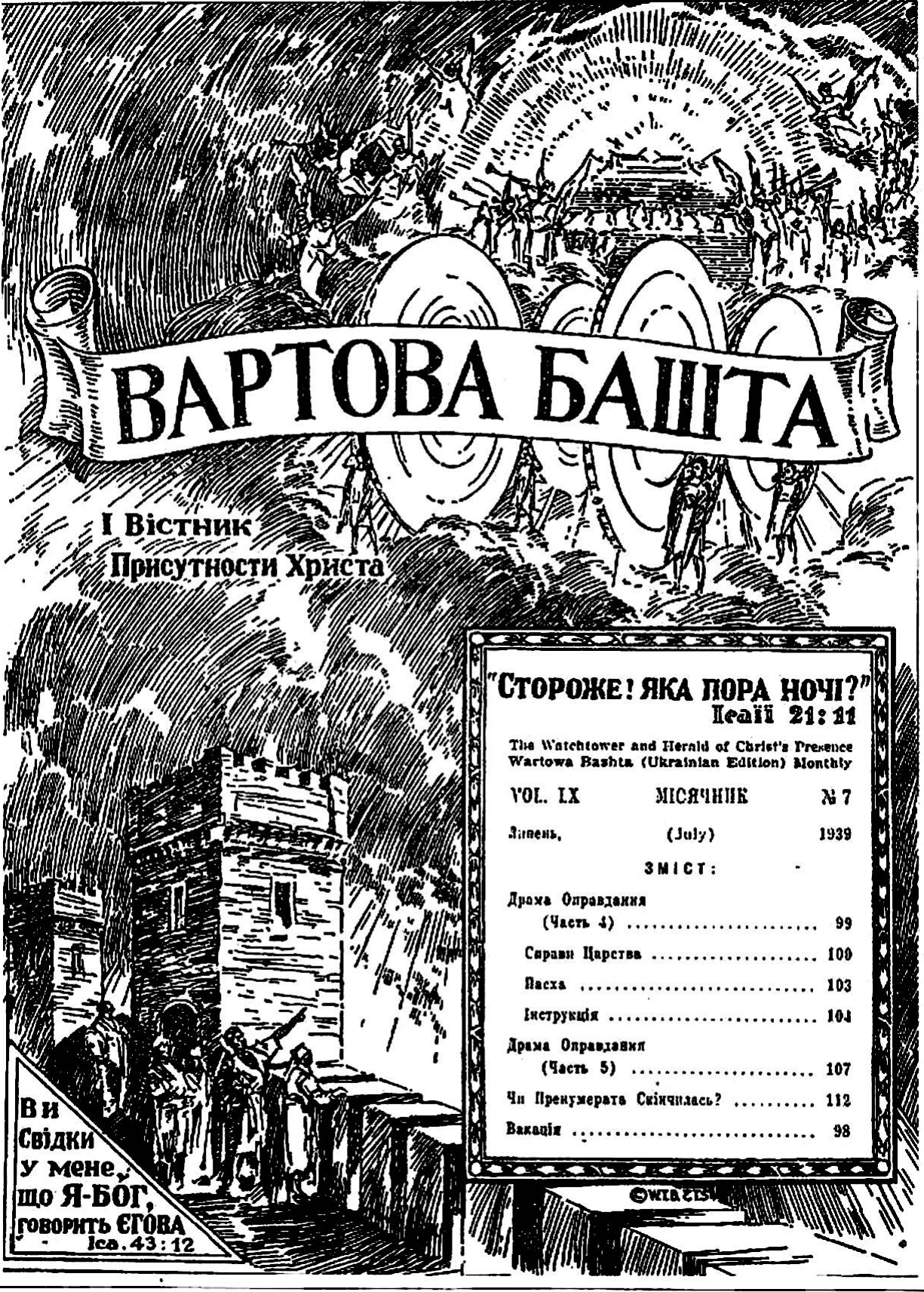

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"

Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. IX МІСЯЧНИК № 7

Липень, (July) 1939

ЗМІСТ:

Драма Оправдання (Часть 4)	99
Справи Царства	100
Пасха	103
Інструкція	104
Драма Оправдання (Часть 5)	107
Чи Пренумерата Скінчилась?	112
Вакація	98

SWT 213

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHEGORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчати не сам Господь, і великий мир і гаразд буде поміж синами твоїми" — Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВПРАЗНО ГЧНТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й датель життя для усіх створінь; що Любос був початком Ного творива й активним сягом в творенні всіх річей; що той Любос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чоловином замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, створив совершенного чоловіка для землі й поставив Ного на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог послав Ісуса до божественної природи й виславши Ного помад усіх творива й помад усі імена і одягнув Ного у всяку силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сном, і що Ісус Христос є Головою її й правильним царем світа; що помазані й вірні послідувачі Ісуса Христа — се діти Сноу, члени Єгової організації і Ного єдині, котрих задача й принада є свідкувати про найвищість Єгови, гласити про Ного заміри врятування людства, про які навчає Біблія, й нести овець царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі власті, котрий скинув Сатану з неба й почав устанолювати Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владюю Христе, котроє царство вже тепер зачалось; що незадого Господь вишлить сваяську організацію і установеить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

ВАНАЦІЯ

Госпа! Фабрика й бюро в Брукліні будуть заперті на два тижні, від суботи 22-го липня до неділі 6-го серпня. Се уможливить Бетель фамілії увітнитись від постійної праці тут в фабриці, берець домі й офісі й взяти свізьку участь із иншими вістниками в праці на нині Господній. Отже нехай всі вістники замовляють достаточний запас літератури щоб вистарчило від початку ваканції аж до кінця місяця серпня. Всакі замовлення прошемі засилати в добрім часі наперед ваканції, щоб ми мали нагоду виконати перед запертям фабрики. Жадні замовлення не будуть виконані, ані жадні листи не будуть утворені ані віднесені підчас періоду ваканції.

ЧИ ВАША ПРИНУМЕРАТА СКІНЧИЛАСЯ?

Для добра припумераторія "Вартової Башти" тут хочемо пригадати, і сль пояснити, що всяка припумерата виходить автоматично. Машина котра друкує адреси є так збудована, що коли припумерата скінчиться, тоді вона випадає з листи автоматично.

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тім цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгову і Ного заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для допомоги свідкам Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о ниму літературу яка поличу в таких студіях. Він поличує відповідний матеріал для проповідування через рідко й для инших знарядів публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету своєї науки. Він підживлює вірний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він тріжовно й безапелляційно стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Ного любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного й критичного розсуджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані Ного сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах вносить \$ 1.00, в Канаді й в инших краях \$ 1.50: в Великій Британії, Австралії, і в Пондженії Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Пондженії Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краі. З инших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграницьні Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просмо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щире бажають Ного читати, вислаємо даром, если о се попросять. Ми радше бажаємо допомогти таким потребуючим, але після поштової реґули, вони мусять прислати письмenny апликацію кожного року. **Увага для передплатників:** Послітку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попроситись. Зміння адрес для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Одн місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00: Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Одн місяць перед скінченням ся припумерату, послаємо повірачі. При закінченні припумерату в чужих мовах, вислаємо повідомлення з посліднім числом. Послітку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попроситись.

(Прод. з стр. 112)

приятні радше чим инакше, і теж з послушенства до Божих приказів. Без ріжниси як за щирі є люди в реліґійних організаціях, то фактом є, що Боже правило є безнастанно нарушене такими організаціями. (Якова 1: 27; 4: 4) Свідки Єгови мусять держатися віддільними від світа; і тому слухатимуть Бога, а не чоловіка.

(Дальше буде)

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LX

Листопад, 1939

№ 7

ДРАМА ОПРАВДАННЯ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 15-го Марця 1939]

"Вгамуйтеся і підкайте, що я Бог! Я вознесуся між народами, вознесуся на землі!" — Пс. 46: 10.

ЧАСТЬ 4

ЄГОВА велить усім сотворінням пізнати, що Він є Всемогучий Бог. Лише ті, що пізнають це і признають будуть жити. Люди є призначені вивисшувати сотворіння, а до цього вони були спонукані впливом Сатани. Цей хитрий ворог уживав всякого способу й підступу й хвальби, щоб спонукати людей вивисшувати якісь сотворіння. Самий Сатана вивисшив себе супроти Бога Єгови, і його заміром є, щоб вивисшити сотворіння. Самий Сатана вивисшив себе супроти Бога Єгови, і його заміром є, щоб вивисшити інші сотворіння супроти Бога, наперекір Всевишньому. Самовивисшення приносить лише одну річ, а це упадок і знищення. Ісус підчеркнув цей факт своїм слухачам, коли Він сказав: "Бо кожен, хто нести меться вгору, принизиться, хто ж принизиться, піде вгору." — Луки 14: 11.

Ісус взяв напрям якраз противний само-вивисненню, Він цілком упокорив себе в послушенстві своєму Отцю, і Бог вивисшив Ісуса до найвисшого місця, зараз другого по собі. Чому Ісус упокорив себе? Тому що Він все любив Єгову цілим своїм серцем, всею своєю душею і всіми своїми мислями. Бог положив це правило перед Ізраїлем: "І мусиш любити Господа, Бога твого, всім серцем твоїм і всією душею твоєю і всією силою твоєю." (5 Мойс. 6: 5; Мат. 22: 37) Мало людей оціняє важність цього божественного правила, і многі дивувались чому Бог дав такий приказ своїм сотворінням. Це правило не було дане для користи Єгови, але було дане із несамолюбства для охорони чоловіка від хитрощів Сатани. Сатана постановив відвернути усіх людей від Бога; а чоловік є безпечний лише тоді, коли він є вповні і нероздільно посвячений Всевишньому.

Завважте, що Єгова зачав возвеличувати це правило перед ізраїльтянами. Лишень мале число людей в угоді з Єговою оціняло це правило й старалось сповняти його. Маючи записані доповіді природного Ізраїля, і задля більшого просвітнення духового Ізраїля, ці останні всякого часу повинні бути пильні хоронити й виконувати це божественне правило, але навіть більша частина тих, що завітували чинити волю Бо-

жу й були наділені Його духом, занекали сповняти це правило.

Йозуя провадив ізраїльські сили, і він пам'ятав про це правило й радісно сповняв його, як це побачимо описля. Від днів апостолів аж до тепер визнані послідовники Ісуса Христа часто пригадували собі це правило, але лише кількох сповняли його. Дуже виразний зразок занехання сповняти те правило являється в римо католицькій організації, провідники котрої вважають себе, хоч ложно, за слуг Божих і Його церкви. Духовенство тієї інституції вивисшує себе, і люди вивисшують їх, і кінець їх напевно буде такий, як це підчеркнуто в тому правилі. Бог не дивиться на лиця людей, і Його правило не змінюється. Впродовж "періоду Іллі" церкви "лукавий слуга" кляса була вивисшена і члени її вивисшували себе й надавали гонори й почеси одні другим, і показували що люди були дуже важні; та їх кінець є виразно зазначений. — Мат. 24: 48-51.

Єгова задумав прославити своє ім'я між усіма сотворіннями, бо лише ті що знають Єгову, признають Його після Його правила, будуть жити. Пам'ятаймо, що це ім'я Єгови є тим важним питанням. Хиба що Його ім'я буде вивисшене між усіма сотворіннями, інакше Диявол буде успішний у своїм лукавім та гордім визові. Та Диявол не переможе. Той визов мусить бути вирішений на славу й честь Єгови. Його велике й святе ім'я мусить бути оправдане. Це була ціль Бога Єгови від самого почину. Його задуми напевно будуть виконані. Єгові ніщо не може перешкодити в ділі оправдання Його імені, бо це напевно буде виконане. Знаючи кінець від початку, Він відложив час на вивисшення й повне оправдання свого імені. Із своїми завітуючими людьми ізраїльтянами Він зробив багато пророчих образів, пояснюючи свій замір оправдати своє ім'я. Та пророка драма у якій Йозуя відігравав так важну частку передсказувала задуми Єгови оправдати своє ім'я, і цим Він вияснив спосіб в який Він це зробить. Тепер Він ставить перед своїми помічаними людьми на землі одкриття цієї пророчної драми для їх добра й добра їх "співтоваришів".

• Єгова зробив велике чудо стримавши бистропливучу воду в Йордані й перепровадив народ ізраїльський по сухому дні ріки; і це було свідомством для Його імені. Те чудо нагнало переляк у серця ворогів, що замешкували Канаан, а головно жителів Ерихону, і предказувало, що Бог нажене страх на усіх релігійоністів і їх союзників впродовж свідомства, яке мусить бути доручене перед Армагедоном. "Як же всі царі Аморійські по тім боці Йордані на заході, і всі царі Канаанські, що жили понад морем, почули, Господь висунув Йорданську воду перед силами Ізраїлевими, докіля вони перейшли, так удались вони в тугу і не стало в них духа противників Ізраїлевих." — Ісуса Нав. 5:1.

• В цій точці драми ізраїльтяни отаборились в Галгалі на західному боці Йордану. Люди Ерихону бачили те чудо виконане Єговою, що Він перепровадив через бурхливі води Йордану ту велику толпу ізраїльтян, німа сумніву, що ерихонці передбачали цей факт і страх людям по цілому Канаану, і филистії на побережжю Середземного моря і жителями Тиру й Сидону і иншим людям в краю Канаан. Безсумніву, що ті вороги мали своїх сторожів у горах на захід від Йордану, і коли вони побачили, що ізраїльтяни переходили через сухе дно ріки, і що велика стіна води стояла побіч них, тоді вони скоро повідомили своїх царів та володарів у кожній частині краю Канаан. Ті царі були так сильно здивовані чудом яке Єгова зробив, що вони, символічно сказати, уникли і страх обняв їх, бодай наче. Та частина пророчої драми здається має сповнення, яке тепер бачить "останок" (Римлян 11:5) і "инші вівиці" Господні, "велика громада", і одкриття цієї правди вельми скріпляє тих, що люблять Єгову і Його Царя.

• Вірні слуги Єгови йшли на поле праці й склали книжки й иншу літературу, що пояснювали Його Слово від 1922 року, аж тепер у 1931 р., що сходиться з часом переходу Йордану і зазначенням часу входу Божих помазанників у стан царства; тоді книжечка "Царство Надія Світа" була доручена урядовим чинникам "Християнства". Господь постарався, що дістники доручили цю вість і духовенству, політикам, торговельним купцям, мілітарним і иншим урядникам, накликаючи їх звернути увагу, що новочасне правління народів припомочи самолюбних людей є засуджене й мусить скінчитися. Це було повідомлення, що позатипічні (т. є, духові) ізраїльтяни були безлечю й чудом перепроваджені через позатипічний Йордан і тепер в 1931 р. вони знаходилися "в обіцяному краї", і вони одважно проголошують ім'я Єгови і Його Царя і звідомають, що царство Боже під Христом вскорі осуше всяке самолюбне правління світом. Помазанники Господні отримали з рук Всевишнього їхнє "нове ім'я" (Іса. 62:2; Одкр. 2:17), і тепер як повні признані слуги і свідки Єгови, вони пішли вперед з роботою свідомства із більшою рев-

ністю чим коли вперед. Божі люди тепер були зоружені до бою, який тоді зачався.

• Як колись царі канаанські вельми зворушились тим, що тоді сталося, так і тепер факти показують, що в 1931 р. прийшло велике заворушення народів землі, включаючи релігійні політичні, торговельні і мілітарні елементи їх. Усі настрашилися; усі були розпучливо зворушені. У тому році папа, будучи провідником релігійних елементів світа, вислав своє прибране благословення на світ через радіо, але той сподіваний час благословенств не здійснився, і це настрашило його прихильників іще гірше. В тому році люди Еспанії установили республіку, що дало вимівку католицькому повстанню. В тому році теж президент Злучених Держав проголосив мораторіум (відложення речиння на заплатавання довгів) для Європи з причини заворушень. В тому році повалився британський робітничий уряд, Велика Британія занехла золотом як штандард, і Статут Вестмінстер змінив Британську Імперію на Посполитість Британських Народів. Ніпон напав на Манчурію; і перша світова конференція відносно розоруження взяла місце в Женеві, Швейцарії. Ось такі розрухи взяли місце в тому році. Правда, що свідки Єгови не мали ніякої участі в тих подіях, та всеж таки Єгова покермував так ворогами, що ті обставини були подібні до давніх переходячих подій в Канаан землі. Яко доказ, що новочасні канаанські царі були знепокоєні, то корім повисше згаданих подій, канадський уряд взяв драстичний крок вскорі потому і заборонив свідкам Єгови голосити вість царства в тому краї, і всі злучені вороги в Америці старалися зробити таку саму річ. Свідки Єгови сталися нічною марою для володіючих чинників. Той страх збільшується від тоді.

СПРАВИ ЦАРСТВА

• У цій точці пророчої драми ізраїльтяни знаходилися в обіцяному краї, представляючи стан царства у який духові ізраїльтяни були зібрані до Господа, Царя, і котрі духові ізраїльтяни спільно становлять частку "вірного і розумного слуги" якому всі справи царства на землі є поручені. (Мат. 24:45-47) Вони мусять бути цілком посвячені Богу у справах Його царства під Христом Царем. Ця пророча драма предказувала це повне і цілковите посвячення словами: "Того часу повелів Господь Йозефові: Пороби собі кам'яні ножі, та й почни обрізувати синів Ізраїлевих! (Ісуса Нав. 5:2) Час пасхи бу наближився, і ніхто не міг брати участі у пасці не будши обрізаним. Господь дав приказ розпочати обрізання тих що народилися в дорозі у пустині й котрі не були обрізані в дорозі. Там у Єгипті обрізано всіх чоловіків ізраїльтян перед обходженням першої пасхи. (2 Мойс. 12:43, 44, 48) Увійшовши в обіцяну землю, і перед обходженням пасхи в тому краї, приказ був даний, щоб обрізати усіх тих, що занедбали це зробити аж до того часу. Це було друге загальне об-

різання, отже після вирозуміння писання, це було 'повторне обрізання.' Таке обрізання було символом повного посвячення Богу Єгови. Коли Бог дав своєму земному "приятелеві" нове ім'я, змінивши його з Авраама на Авраама, тоді Бог установив з ним угоду обрізання. (1 Мойс. 17: 5-14; Рим. 4: 11-13) Ізза його віри й послуху до Бога, Авраам був почислений за праведника; отже його праведність він отримав вірою. Він був вповні посвячений Богу, що було представлено через обрізання. Ізраїльтяни перейшовши через ріку Йордан показали цим їх віру в Бога, і з причини їх віри й послуху до Бога вони представляли праведну класу, яка є вповні посвячена Богу і справам Його царства. Обрізання було символічним свідченням того ж.

"Свідки Єгови, уживаючи своєї віри в Бога й послуху до Нього, були випроваджені з позатипічного Йордану в 1931 р. і їх "нове ім'я", яке Бог дав їм, було объявлено їм, надане їм і прилюдно признаке. Вони стали свідомі "нового ім'я" і тоді позатипічне обрізання вірного останка взяло місце, тобто, обрізання серця, в душі. (Рим. 2: 29; Филип. 3: 3; Кол. 2: 11) Останок був тоді в угоді вірності з Єговою, цебто, в угоді о царство, отже він мусів всеціло бути посвяченим тому царству. Єгова є завжди вірний, і ті, що їм поручено справи царства, мусять бути вірними аж до кінця, якщо вони хотять отримати віковічні благословенства Єгови. "Знай же, що Господь, Бог твій, єсть Бог, вірний Бог, що додержує по тисячі роки завіт і ласку для тих, що люблять його і додержують заповіді його." — 5 Мойс. 7: 9.

"Що ж вимагається від тих, що зробили угоду о царство? Вони мусять любити Бога і додержувати Його прикази. Це вірністю Єгови, яка є завжди певна, і вірністю тих, що є взяті в угоду о царство, що Його ім'я буде оправдане. У свій час люди, що будуть жити будуть поклонятися Єгови за його указану вірність. (Іса. 49: 7) Ті, що є в лінії до царства і не є вірні аж до кінця, упадуть цілком. Лише ті, що є вірні, порушені любов'ю, і які докажуть їх вірність аж до смерті, такі отримають вінець життя. (Одкр. 2: 10) Ті що є в угоді о царство мають отцю заповідь: "Будьте святі, бо я святий." (1 Петр. 1: 15, 16; 3 Мойс. 11: 44) Єгова є всеціло й необмежено посвячений справедливості, так і ті, що є членами царства мусять бути всеціло й необмежено посвяченими справедливості, і царству Божому під Христом.

"На моабській рівнині, де ізраїльтяни були зібрались і до котрих промовляв Мойсей як слуга Єгови (5 Мойс. 1: 3-5; 29: 1), і що сталося приблизно два місяці нім ізраїльтяни увійшли в Канаан, Мойсей підкреснув конечність повного посвячення Єгови: "Обрізуйте ж крайнє тіло ваших сердець та й нехай не буде більше задубеніла шия ваша!" (5 Мойс. 10: 16) Коли б натуральні ізраїльтяни були вповні послухні Божому законі й те послухенство походило з любви

або несамолюбства до Його імя, тоді вони не моглиб бути тугошиями. Мойсей сказав ізраїльтянам, що Бог забере їх до обіцяної землі, але сповнення тієї обітниці для них залежало від їх послухенства: "І Господь Бог твій, приведе тебе в землю, що нею орудували батьки твої, і ти мати меш її; і стане він чинити добро тобі, і намножить тебе більш як батьків твоїх. І Господь, Бог твій, обріже серце твоє і серце дітей твоїх, щоб ти любив Господа, Бога твого, всім серцем твоїм і всією душею твоєю, щоб остався при життю." — 5 Мойс. 30: 5, 6.

"Що ж значило "обрізуйте тіло... ваших сердець"? Відрубання й відложіння всього, що малоб перешкаджати повній посвяті царству Божому. "Серце" значить гніздо всяких мотивів або посвячення з любови. Любити Бога значить бути несамолюбно посвяченим Йому і Його царству під Христом Царем, який оправдає ім'я Єгови. Несамолюбне посвячення Богу значить, що та одиниця мусить сама цілком посвятитись, необмежно на службу Божого царства. Це було символічно представлено через загальне обрізання тіла, що взяло місце коли ізраїльтяни увійшли в край Канаан.

"У сповненні цієї частини драми, завважте чого вимагалось від свідків Єгови, які були введені в Божу столичну організацію і які стались частию її на землі. Вони мусили цілком відділитися від світа й не приставати до світа. (5 Мойс. 12: 29-32; Рим. 12: 2; Якова 1: 27) Ніхто не може замішатися в якубудь часть диявольської організації і в той сам час чисто і правдиво служити Всемогучому Богу. Такі одиниці не можуть мати неправильної сполуки з сатанською організацією. (5 Мойс. 22: 13-30) Вони не можуть брататися зо світом. Отже ніхто з Божих завітуючих людей не може властиво "салютувати" перед людським володарем, як цього вимагається в Німеччині, або салютувати або поклонятися або почитати щобудь, що представляє земне правительство. бо такий чин приписував би спасення такому правительству. Кожний з Божих завітуючих людей мусить всеціло стояти за Божим царством без ріжноти якій терпіння це може принести їм. (5 Мойс. 7: 1-5; 12: 1-3) Вони не можуть сполгатися на свідські правительства, але мусять цілком вповати на Бога Єгову і Його царство. (5 Мойс. 15: 6) Ізза цієї причини ті, що зробили угоду чинити волю Божу не будуть салютувати прапоріві якогось земного правительства, бо це ясно противиться Божому законі, а Божий закон є вищий чим земний закон. Якщо тілесну кару наложать на них за відмовлення салютувати, то посвячені Господу Богу будуть слухати Бога без вагляду на наслідки. Помазаники мусять затримати їхню невинність до Бога, яка буде випробувана їхнім постійним хваленням Єгови, і це вони робитимуть не вважаючи на всяку опозицію або зневаги які можуть упасти на них. (5 Мойс. 29: 24-28) Божі завітуючі люди мають кормитися духовою поживою, о яку Господь

постарався для них. (5 Мойс. 14: 1-21) Вони мають чинити добро о скільки вони мають нагоди, а особливо для тих, що люблять і служать Єгови. (5 Мойс. 22: 2-8; Галат. 6: 10) Вони не можуть перейматись тим, що звертає увагу на них, але всякого часу віддавати честь і поклін Єгови. (5 Мойс. 22: 5-12) Вони мусять бути вповній згоді одні з другими. Вони мусять бути вірними в провадженні й піднесенні справ царства, які то справи були поручені їм. Для них царство є всім, бо воно є средством для прославлення й оправдання Єгового ймення. Для таких одиниць такі речі є порушені любов'ю, цебто, несамолюбним посвяченням Богу і Його царству, щоб вони могли доказати свою вірність та невинність. От що значить обрізання серця!

¹⁰ Йозуя даліше пішов у виконанні цієї частини драми: "І поробив собі Ісус (Йозуя) камені ножі та й пообрізував сини Ізраїля на підгіррі Відрізків." (Ісуса Нав. 5: 3) В цьому тексті говориться про "підгіррі Відрізків", показуючи, що там була велика купа їх, і що було свідомством чистоти Ізраїля і їх цілковите відділення від інших людей світа. Вони приготувалися на многі роки до боротьби з необрізаними, нечистими, поклонниками Диявола канаанцями. Цей образ показує подрібну роботу в 1931 р.

¹¹ У сповненні цієї частини драми, факти показують, що це взяло місце по отриманні "нового ймення", що було відкрите Божим людям в 1931 р. Вскорі потому Божі люди по всій землі радісно прийняли те "нове ймення". На 15. жовтня, 1931 р., Вартова Башта проголосила, що "Редакторський Комітет", о який постарався чоловік, був знесений, і тоді зроблено прилюдно, що Бог Єгова і Ісус Христос є Учителями церкви, замість людей. Це спричинило велику болячку кільком одиницям, і ця їх болячка вже не виголілась. На 1. листопада, 1931 р. Вартова Башта помістила артикул під заголовком "Навчені Богом", підчеркуючи факт, що Єгова і Христос є Учителями, а не люди. Ті що мали чистий стан серця скоро видужали. Вичищення самоважних одиниць, як наприклад, "вибраних старших", наступило опісля, і вони не видужали. "Вартова Башта" з 15. серпня і 1. вересня, 1932 р. в артикулі "Єгова Організація", дала доказ во Св. Письма, що уряд "вибраних стрижів" був людською видумкою і повинен бути знесений. "Вартова Башта" з 15. жовтня, 1932 р. помістила прийняту резолюцію, що послужила як спільна заява Єговових людей, що "святиня була очищена". (Дан. 8: 14) Оттак була очищена організація яко пригостовання до несення свідомства у війні проти ворога. Лише ті обрізані серцем, т. є, всеціло посвячені Богу, мали піти до війни яка була перед ними.

¹² Через многі роки головна мотива яка спонукувала бути визваним послідовником Ісуса Христа, було самолюбство, тобто, само-спасення. Це також є показано в пророчій драмі. "І ось про що Йозуя пообрізував: Усі люди, що вийшли з Єгипту, скільки було їх мужого полу,

увесь військовий люд, повмірали в дорозі на пустині в опісля того, як вийшли з Єгипту. Всі ж ті, що вийшли, були обрізані; усіх же, котрі породили у пустині в дорозі з того часу, як вийшли вони з Єгипту не обрізувано; бо сорок років Ізраїльтяне блукали в пустині, покіль усі мужі спосібні до війни, що вийшли з Єгипту, вимерли, тому що не слухали вони слів Господніх; а Господь клявся їм, що не побагать землі, котрою за клятвою обіцяв батькам їх, наділити їм землю текучу молоком та медом; Та на їх місце поставив сини їх; сих Йозей й пообрізував; бо вони були не обрізувані, тим що в дорозі їх не обрізувано." — Ісус Нав. 5: 4-7.

¹³ У сповненні, завважте, що від 1878 р. до приходу Господа до храму в 1918 р., а нааїть аж до 1931 р. многі з імена посвячених Богу і Його царству не були обрізані серцем, як "вибрані старші" й інші, що трималися релігійних практиковань. Божа святиня мусіла бути "очищена" з такого нечистого стану (Дан. 8: 14), і несвідомість і невинність уже не була більше вимівкою для практикування релігії. Хто ж не хотів піддатися обрізанню серця через Більшого Йозуя, той був зібраний з між тих, що були в лінії до царства. Факти показують, що це взяло місце по 1931 році.

¹⁴ Всі мужичини народжені у пустині були низше сорок років віку, і обрізання зробило їх нездібними для воєнних операцій в такому стані. Отже вони мусіли остатись безділними якийсь час: "Як же пообрізувано всіх до одного, пробували вони на своєму місці в таборі, аж покіль повигоювались." — Ісуса Нав. 5: 8.

¹⁵ Впродовж періоду їх недуги Єгова охороняв Ізраїльтян. Колиб ворог був вийшов з їх твердині в Ерихоні і напав на ізраїльтян підчас їх недуги, тоді це мав бути дуже нещасний день для ізраїльтян. Та Єгова, іза їх вірности, дав їм охорону тримаючи ворога в Ерихоні у стані страху, так що воїтники в Ерихоні оставались безділними. (Ісуса Нав. 6: 1) Єгова схоронив ізраїльтян серед подібних обставин у Єгипті, післявши три-дневну темряву на єгиптян в часі їх обрізання. (2 Мойс. 10: 21-23) У сповненні цієї частини драми посвячені теж переходили болячу пробу, а головню ті, що піддались Господньому обрізанню свого серця. Для деяких одиниць, як "вибраних старших" та "релігійоністів", цей біль був надто великий, колиж дійсно посвячені Богу піддались операції з радістю, радуючись у терпіннях, що вони були гідні нести наруги за їхнє вірне свідчення про Єгову.

¹⁶ Галгал було перше місце отаборення при вході до Канаан. Одно значення того місця є "Циркль". Купа камінів у формі циркуля (Ісуса Нав. 4: 20-24) піддає думку про безконечне свідомство для імені Єгови, і що воно буде вічно тривати. Те імя значить "Зняти", що є дуже значуче. "І сказав Господь Йозуяві: Сьогодні зняв я з вас сором Єгипецький. Тим і проложено прізвіще тому місцю Галгал (сміховище) по

сей ден." Для канаанців те ймя означувало *лише* місце; але коли завітуючі люди Божі прийшли туди, то Він дав нове значення тому імені, "я зняв" ("відкотив" — анг.), цебто, Бог зняв зневаги своїх людей. (Ісуса Нав. 5:9) Тепер щодо сповнення:

22 Перед 1931 р. новочасні єгиптяни і філістії, представляючи релігійоністів і інших ворогів, зневажали вірних людей Єгови як люди без імя, і так релігійоністи називали Божих людей призвищем "Русалісти", "Тисячлітнього Зоріння люди", "другої нагоди люди", і різні інші ймена. Їх уважали за послідовників одного чоловіка, віддаючи честь своєму померлому провоздареви. Для цього була і добра причина, бо між ними був нахлін високо почитати, шанувати і славити людей, як це релігійні системи робили і далі роблять. Це все Божі люди мусіли полатити. Люди Єгови можуть добре пам'ятати час і місце, коли Бог "зняв із них ті зневаги". Це було діло Господнє, на честь Його йменн. Це взяло місце на конвенції, в липні 1931 р., коли то Єгова об'явив своїм людям їх "нове ймя". Вороги ще далі відносяться до Божих людей з пониженням, як "само-звані свідки Єгови". Та це ніяк не перешкаджає їм, бо вони знають їхнє "нове ймя" яке Бог дав їм, і вони радісно несуть його. Вони знають їх споріднення до Єгови, і Його Царя й царства, і вони знають, що царство прийшло і що вони увійшли в позитивну обіцяну землю. Вони вже більше не признають новочасних єгиптян за "висші власті". (Рим. 13:1) Від тоді вірні знають і радісно признають Бога Єгову і Ісуса Христа за правдиві Власті, а нікого іншого. Отже від тепер релігійоністи не можуть властиво зневажити нашого Бога за недотримання Його обітниці своїм завітуючим людям, і що Він не привів їх до обіцяної землі. Зневажливо і з насмішкою релігійоністи сміються з свідків Єгови, що вони проголошують, що царство Боже прийшло і що вони представляють справи того царства; але цей факт остає правдивим і безперечним, і тому свідки Єгови не мають причини сердитися проти зневаг накинутих на них тією лукавою товпою, що зневажає Боже святе ймя.

ПАСХА

24 Якраз сорок років перейшло від коли ізраїльтяни обходили їхню першу пасху в Єгипті, коли то закон угода була зроблена і Єгова визволив їх. "І оставали сини Ізраїлеві в Галгалі, тай сьвяткували пасху на чотирнадцятий день місяця ввечері там на степах Ерихонських." — Ісуса Нав. 5:10.

25 На 14 Нізана вони боходили їхню першу пасху в обіцяній землі. Ерихон був близько до вороги перебували і могли капасті на ізраїльтян в кожній хвили, та вони не сполягали на своє власне вирозуміння, і не сказали, що ми не будемо обходити Спомину з причини цих обставин. Вони обходили пасху на час. Мусів бути

це час великої радості, бо ж тоді минуло тридцять років як вони обходили останню пасху. Без сумніву це мав бути час радості Господньої, бо вони сповняли Його волю. Завважте тепер що стається у сповнення цієї пророчної драми. Вскорі лотому, як вони довідалися про їхнє "нове ймя", Господні люди також зрозуміли з Вартової Башти з 15 лютого, 1932 р. що становить "радість Господню", і причина цього була дана отця: "Тому що прийшов час на оправдання Єгового ймя." Ця радість випинула із факту, що прийшов час для Ісуса Христа оправдати ймя Всевишнього. Властивий напрям для Господніх помазанників здається ясний є, що вони повинні обходити празник Спомину в назначений час кожного року, і це вони мусять робити не в смутку, а в радості. Згідно із цим, перший раз від коли обходжено Спомини смерті Ісуса, той тиждень зачався із днем (20 березня, 1932 р.) що був відложений період свідочтва, що був знаний як "Період Свідочтва Міжнародної Подяки", який стався великою радістю для останка і його "співтоваришів", і "інших овець" Господніх. "Вартова Башта" писала про Спомин ось що:

"Свідочтво о Царстві. Нема причини чому Божі люди малиб обходити якебудь свято назначене організацією цього світа. Божі типічні люди обходили два періоди на рік: один на весну а другий в осени. Ті періоди були 'святими для Господа'. (Гл. Ездр. 6:19-22; Неем. 8:1-3, 9-12, 14-18.) Чому Божі помазані люди не повинні особливо обходити у році два дні радості, подяки і хвалення Богу Єгови? 'Радість Господня — це сила ваша.' Господь дав нам вирозуміння свого Слова і далі ласкаво кормить нас шоденним хлібом. (Неем. 8:10, 12; Прип. 30:8) Царство прийшло і поступає вперед, і нашим ділом є співати хвалення Богу Єгови, як Його свідки, несучи свідочтво для Його іменн. (Іса. 12:3-6; 43:10-12) Отже від 1 до 9 жовтня буде назначений 'Період Царства'. Нехай збори Божих людей у різних околицях відбувають конвенції служби розпочинаючи в п'ятницю ввечері. І так нехай цей період з дев'яти днів буде посвячений на службу, і це буде період радісної адянності, хвалення і служби Богу Єгови, празник для успіху роботи царства. У тому періоді часу кожний свідок Єгови, оскільки може, повинен брати участь у доручуванні свідочтва на честь Єгови і Його царства, негучи овець царства інших що бажають слухати." — Вартова Башта, 15 лютого, 1932 р. стор. 57, Параграф 27.

26 Другий період всесвітнього свідочтва відбудеться від 1. до 9. жовтня, 1932 р. знаний як "Період Царства". Між цими двома радісними періодами свідочтва, були випущені Другий і Третій Том книжки Оправдання, що були додатком до книжки першого тому Оправдання. У другім і третім томі, подано докази з Писання, старинні пророцтва записані у Св. Письмі, і котрі християни думали, що вони відносяться до

"Ізраїля по тілу" і їх привернення до Палестини, відійсності вони відносяться до духових ізраїльтянів, свідків Єгови, Його помазаних людей, і до їх визволення з сатанської організації й привернення їх до привилею й служби, що взяло місце головно по 1931 р. Ті дві книжки, приготовані й видані з ласки Бога і Його Христа, дійсно показують поза всякий сумнів, що свідки Єгови увійшли в "обіцяну землю", й перейшли позатипічний Йордан. Вскорі потому Єгова відокрив своїм людям, що "нова угода", не відноситься до Ізраїля по тілу, але до духового Ізраїля, свідків Єгови, і ця потішаюча правда явилась у "Вартовій Башті", з квітня й липня, 1934 р. і у книжці "Єгова" в тому ж році.

"Чотири дні по вході в Канаан Бог приказав манні падати для ізраїльтянів як їх покари. Вони обходили паску ввечері 14 Нізана, а на другий ранок вони отримали кишу поживу. "І їли вони на другий день паски неквашений хліб та пражене зерно із уроджаю тієї землі того ж самого дня." — Ісуса Аав. 5: 11.

"В тому часі зерно було щойно зірване і було дещо зелене і треба було його смажити або припикати, і тому вони їли "пражене зерно". Щодо сповнення цієї часті образу, зважте, що до 1932 р., Божі посвячені люди кормили свій ум наукою виданою перед 1918 р., і котра то наука не була новочасною. Чоловік постарався о редакторський комітет і зазначив що можна а що не можна помішувати у "Вартовій Башті". Противенство щоб не відступати від попередньої науки показує, що повно посвячені були іще дещо релігійними. "Вибрані старші" даліше проповідували у зборах аж до переходу позатипічного Йордану в 1932 р., коли то "Вартова Башта" помістила артикул "Організація Єгови". (Гл. Вартову Башту з 15. серпня, і 1. вересня, 1932.) Перед тим часом біблійні пророцтва були пригусовані до жидів по тілу, заховуючи цим чином дійсний покари царства. Манна була тимчасовим покаром для ізраїльтянів у тому випадку; так і те, що Господь дозволив навчати перед 1932 р. було тимчасовим покаром для духового Ізраїля.

"В тому місці долина Йордан була дуже уроджайна як і за часів Авраама. "Вона була наповнена всюди водою перше ніж Господь зруйнував Содом й Гомору." (1 Мойс. 13: 10) Прийшовши на землю, ізраїльтяни присвоїли для свого ужитку тамошні збіжа: "На другий же день перестала падати манна, як вони стали їсти хліб з уроджаю тамошньої землі; і не було більш манни у синів Ізраїлевих. Оце ж харчувались вони вже в тім році з уроджаю Канаан землі." — Ісуса Нав. 5: 12.

"Впродовж сорок років подорожи у пустині та типічна манна відносилась до натурального Ізраїля; але слова Ісуса (Йоана 6: 31-58) указують, що позатипічна манна відноситься до духового Ізраїля, включаючи останка, а не інших овець, з яких складається "велика громада".

Отже коли прийшов час для Господа дати Його людям ясне виrozumіння зібрати "інших овець", людей доброї волі, тоді манна, цебто, тимчасова умова і духова пожива, перестала падати, а її місце взяла тверда пожива, правди царства. Від 1931 р. коли Господь дав по "динариві" своїм слугам у "винограднику" (Мат. 20: 1-16), і коли то робітники царства знаходилися на царській землі, тоді Господь зачав відкривати свої пророчі драми. "Вартова Башта", з 1. березня, 1938 р. помістила артикул про Спомин, над яким корисно булоб застановитися.

"Згідно із цими словами можна бачити, що зібрання людей доброї волі Господом було перед Божих людей в Лондоні в червні, 1931 р. і в липні в Колумбус в тому самому році, а ще яснійше в пророчій драмі про Егуя і Йонадаба у "Вартовій Башті" з липня 1932 р. Ось так точно начас від 1932 р. свідки Єгови були кормлені Господом овочам царства або правдами, а не покаром який був на столі перед 1918 р. і якийсь час опісля. Те що служило за тимчасовий покари через сорок років, перестало існувати, і Господь зачав кормити своїх людей "покаром у пору". Єгова, як це Він обіцяв, приготував цей стіл для своїх вірних свідків у присутності новочасних ворогів. — Пс. 23: 5.

ІНСТРУКЦІЯ

"Єгова промовляючи через Мойсея (5 Мойс. 20: 16-20), дав загальні поучення щодо способу облоги міста Ерихону, але тепер ця пророча драма з Йозуем мала бути установлена і певні інструкції мусіли бути дані відносно Ерихону. Облога Ерихону мала зачатися, і Єгова дав особливу інструкцію Йозувові як напасти й взяти місто. "Як стояв же Йозуя під Ерихоном, зняв він очі та й бачить, що стоїть навпроти його чоловік із голим мечем у руці. І приступив до нього Ісус та й питає: Чи ти наш, чи з ворогів наших?" — Ісуса Нав. 5: 13.

"Як виглядає, то Йозуя самий пішов оглядати окруження Ерихону, і змірити ситуацію й ворога, і застановитися якого способу він мав ужити щоб взяти те місто. Він памятав, що Раґаба мешкала в домі на мурові а що вона показала велику приязнь звідателям і вони зробили умову її схоронити, тому Йозуя розважав як це виконати. Його ум займився проблемою облоги. Йозуя побільшій часті представляв Христа, але здається, що в цій часті прообразу він представляв членів тіла Христового на землі, яким Господь поручив доглядати справи свого царства. Він то роздумував над облогою Ерихону.

"У сповненні цієї часті пророчої драми, слуги Господні на землі малиб застановлятися над приготуваннями до битви проти ворога, яка мала закінчитися битвою великого дня Бога Вседержителя. Зимовою порою в 1932 р. і 1933 р. артикули "Вартової Башти" робили натиск на приготування до Армагедону, і в осени 1933 р. видано нову книжку "Приготування". Десь у

тому часі Товариство видало теж книжечку "Утеча до Царства". Через п'ятьдесят п'ять радіо-стацій виголошено промову на тему "Враження Святого Року на Мир і Добробут", що було відповіддю на папський декрет в 1933 р., проголошуючи цей рік святим роком з особливими церемоніями, у котрих політики й інші з Гієрархії брали велику участь. Той рік був рішальним періодом для свідків Єгови, і вони передчували багато трудностей перед ними. Вони потребували спеціального провідництва й поучення, щоб вони були запевнені, що вони йшли правдивим шляхом. Бажаючи повного запевнення, щоб вони могли дійсно сказати "Коли Бог за нами, то хто може бути проти нас?" вони роздумували й розпитували. Тоді річний текст був (Приповіді 18: 10): "Ім'я Єгови — це кріпка тверджда; втече праведник у неї, і він безпечен." (А.П.В.) "Вартова Башта" з 1. січня, пояснюючи цей текст між іншими речами писала: Стан речей який тепер є відкритий для тих, що люблять Бога, є цей: Що найбільша битва за всіх часів зачнеться у дуже короткому часі, яка вскорі прийде до вершка. Битва Сатани і його лукавих сил є проти Господа справедливості Ісуса Христа, який є оклюшним представителем Єгови. Ця битва включає останка, однак це є битва Єгови. Він є "Єгова сил", отже останок абсолютно є запевнений, що Єгова організація переможе. Сатана й його сили розпучливо стараються знищити всіх тих, що виразно стали по стороні Бога й Його справедливості. Останок є напереді Єгових людей на землі і співають хвалення Єгови і сподіються бути нападженими ворогом. Нема найменшого сумніву, що весь останок був би знищений в одній хвили коли б Господь не охороняв їх. У цій годині великої небезпеки Єгова говорить до своїх людей і каже: "Ім'я Єгови — це кріпка тверджда; втече праведник у неї, і він безпечен." (Прип. 18: 10, А.П.В.) Це загальне правило Єгови відноситься головно в цьому часі до всіх, що піддаються під те правило. ...

"Праведність числиться лише людям, що вірують у Бога і в Ісуса Христа і котрі радісно піддаються в послушенстві заповіді Божому. Після цього правила члени останка є праведні. Вони прийняли ім'я Єгови, і Його ім'я є сильною баштою. 'Втече праведник до нього, і буде безпечен.' І справді праведні спішать до цієї високої твердині. На 26. липня, 1931 р. на конвенції в Колумбус, Божі люди, побачивши і оцінивши факти, що Єгова дав їм нове ім'я, вони радісно прийняли його. Вони утекли буквально у ту вежу віковичної сили. Не лише що та конвенція прийняла резолюцію заявляючи їх радість в тім, що вони прийняли нове ім'я з уст Єгови, але по всій землі вірні збори Божих людей спішили й заявляти себе таке. ...

"Вііна точиться і буде продовжатися аж Єгова знищить ворогів, і це Він зробить так скоро, як робота свідства скінчиться." — Вартова Башта, 1. січня, 1933.

²² Божі завітуючі люди приглядалися тим обставинам спокійно й обачно, щоб вирішити яка є воля Єгови відносно їх рухів. Це було представлено в тім, що Йозуя оглядав обставини і приготувався до битви проти Ерихону. Єгова мав свого чинючника під рукою, щоб поучити Йозуя. Єгова все провадить тих, що вповають на Нього. Коли Йозуя так поважно застановлявся над цим положенням, "зняв він раз очі та й бачить". Те що він побачив мало зробити на нього велике враження. Чоловік з голім мечем стояв недалеко перед ним. Йозуя підійшов до того чоловіка і спитав: "Чи ти наш, чи з ворогів наших?" Йозуя забажав знати, і тому він одважно поставив питання. Всесь Ерихон знаходився в середній мурів, а тут стояв чоловік зоружений поза муром! По котрій стороні той чоловік був у надходячій битві? Йозуя забажав знати, і ось така відповідь була дана йому: "А той відказав: Ні, я гетьман війська Господнього, і прийшов тепер сюди. І впав Йозуя на лице своє та й поклонився йому; тоді питає в його: Пане, що ж повелиш ти слугі своєму?" — Ісуса Нав. 5: 14.

²³ Тоді Йозуя довідався, що Єгова післав свого князя невидимого для людського ока, щоб він узяв провід в облозі Ерихону; і що жадний чоловік не розказував ані руководив битвою, бо це битва була Єгова. Тим князем стоячим там був дух Льюгос, який явився в людській формі для тієї okazji. Яко спеціальний чинник Єгови він узяв провід у надходячій битві проти Ерихону. У повній згоді з цією драмою на 15. травня, 1933 р. "Вартова Башта" помістила артикул під заголовком "Пророк Єгови", який був предсказаний Мойсейом і про котрого є зазначено в Діян. Ап. 3: 22, 23, і в тому артикулі було ясно сказано перший раз, що Ісус Христос є великим Польовим Маршалком, провідником Єгових військ проти організації Сатани, і що те пророцтво відноситься особливо до "останка", і що останок є відповідальний перед тим великим Пророком і мусить бути послухним або потерпіти знищення, і що те пророцтво не відноситься аж по битві Армагедон. Останок, представлений тут через Йозуя, довідався перший раз, що він мусить бути всецільно послухним Христу у всіх речах перед битвою Армагедон.

²⁴ Йозуя зараз признав Єгову, в Його представнику з мечем, і це він зробив упавши на своє лице і просив о інструкції. Так і свідки Єгови, останок, йдучи по властивому вирозумінню Єгового великого Пророка, вони радісно признали, що Бог помазав Ісуса Христа давати прикази, і що свідки Єгови мусять бути вповні послухні Йому.

²⁵ Йозуя стояв перед головним представником Всевишнього; і щоб йому дати властиве вирозуміння його споріднення до великого Пророка і Представника Єгови, Господь сказав: "Рече тоді гетьман війська Господнього до Йозея: Ізуй обуву твою з ніг твоїх, бо місце, де стоїш, святиє. І чинив так Йозуя." — Ісуса Нав. 5: 15.

“Те місце де Йозуя стояв, з причини присутності Льогоса, було подібне до святая в храмі, де Господні священники не мали на ногах обуви. Мойсей був отримав подібний приказ при горючому куші, щоб він скинув своє обуви. (2 Мойс. 3: 1-6) У розпорядку даному першо священникові відносно одягу яку він мав мати у храмі, і відносно інших священників, що мали одягатись в наметі й храмі, то не було ніякого приказу, щоб вони робили собі обуви, що указує, що вони були там босоніж. Як виглядає, то в присутності Господа людина мусить бути без обуви. Серафим, що прийшов з Господом до храму, покрив був свої ноги своїми крилами. (Іса. 6: 2) Отже це, що Йозуя іззув обуви здається є знаком само-пониження й готовість цілком бути послухним Всемогучому Богу і Христу Цареві. Певно, що там земля була така сама як і в іншому місці, але ізза присутності Господа те місце було святе і все на ньому мусить бути всеціло посвяченим Богу.

“Почувши приказ, Йозуя зараз забрався сповняти його, яком написано: “І вчинив так Йозуя.” Ті, що посвяtilись Єгови бажають знати і чинити Його волю. У сповненні цієї частини пророцтва образу Божі помазані люди вже не так давно навчилися, що вони не можуть шанувати й хвалити людей як провідників, без ріжниць чи вони мертві чи живі, і тому вони мусіли очистити систему “вибраних старших” і інші средства почитання людей. Вони вже більше не глядять на них як на своїх учителів або провідників. Вони починають властиво оціняти слова Господа, що всякий, що вивисшує себе, буде принижений, і що це їх привилей як і завдання чтити і славити Бога Єгову і Христа Царя. Точно згідно із цим “Вартова Башта” помістила статтю на тему “Його Святиня”, які появились в “Вартові Башті” з червня і липня, 1933 р. в яких містився доказ, що Господь очистив свою святиню на землі у жовтні, 1932 р.

“Цей чудовий спосіб в який фізичні факти так точно пасують з пророцтвом і поміщення цих фактів у “Вартовій Башті” є безперечним доказом, що Господь руководить своїми людьми, і що ті давно написані пророцтва є для їх потіхи й надії. Якби це було можливо для чоловіка здогадатися, що це, в часі видання, було сповненням пророцтва, то це булоб зухвальством так казати; але така річ є неможлива. Часом роки перейдуть по сповнених подіях, що становлять сповнення пророцтва, нім вони стануть ясними, і це докажує, що чоловік не мав нічого до чинення з образом ані із переведенням подій, якії стались сповненням того то образу. Кожний один, що властиво оціняє Слово Боже, буде радуватися, коли він довідається що помазанники є під провідництвом руки Єгови. Йонадаби, побачивши це, будуть знати і оціняти, що останок є Божим вибраним народом на землі, як Його свідки, і що безнастанний напад на цих свідків Римо Католицькою Гієрархією й її союзники-

їм є доказом, що вони є вірні Богу й Його царству. Йонадаби вже бачуть, що релігія є сіттю й западнею, і що хто піде за релігійними учителями, ті будуть страшенно зведені й запроваджені у сіті Сатани. Отже відкриття й вияснення цих пророцтв дає велику поміч і потіху для Йонадабів, як і для останка. Римо Католицька Гієрархія і її союзники тоталітарні уряди вивисшують себе і приписують собі те, що лиш належить до Господа. Йонадаби бачуть, що ті релігійністи не можуть бути представителями Бога і Христа, але головними земними ворогами Бога і Його царства, і тому вони переслідують Божих вірних людей. Ці відкриті тепер правди дають силу людям доброї волі, і тому вони старанно приймають правду Слова Божого і студіюють його і радісно йдуть вперед чинити волю Божу. Вони бачуть, що вони мусять шукати “Справедливості і смирності”, і чинячи це, вони пізнають волю Божу і сейчас виконують її. Як і останок вони пізнають, що спасення не залежить від сили людей або якоїсь організації релігійністів, що називають себе “церквою”. Вони пізнають, що римо католицька система є великою сіттю Диявола для відвернення людей від Бога. Вони оцінюють, як це Господь сказав, що “від Єгови спасення”. (Пс. 3: 8, А.П.В.) Єдина дорога до життя, то це пізнати Єгову й Христа Ісуса і бути послухними. — Йоана 17: 3.

“Тепер прийшов час, що Бог Єгова вивиснить і оправдає своє ім'я, і уже своїх вірних свідків у виконанні тогож. Всі народи знатимуть, що Єгова є всевишній і всемогучий. Битва великого дня Бога Вседержителя є вже дуже близько, і Єгова сил є з тими, що вповні посвяtilись Йому й Він є їх прибіжником. Для тих, що посвяtilись Йому, Він відкриває ім значення своїх пророцтв записаних давно тому для їх помочи у цьому часі. Ті що бажають отримати Його ласку мусять тепер занехати всякі релігійні звичаї і звернутися до ясного Слова Божого. Йти за чоловіком або за людською організацією значить певне знищення. Сповняти Слово Всевишнього Бога значить життя, і до всіх таких Він каже: “Вгамуйтеся і пізнайте, що я (Єгова)! Я... вознесуся на землі!” — Пс. 46: 10.

“Не вдовзі мав настати напад на Ерихон, у котрому мав провідничити Йозуя. Тепер Йозуя зрозумів, щоб бути успішним в атаці, він мусить точно поступати після інструкції Господньої. Йозуя і люди мусіли пильно уважати на ці інструкції й уважно сповнити їх. У сповненні цієї частини пророцтва новочасні вороги знаходяться у твердинях і їх треба напасти, але цей атак мусить бути точно після Господніх інструкцій даних Його людям на землі. Як Йозуя отримав спеціальні інструкції від Єгового Головного Представителя перед облогою Ерихону, так Божі люди на землі отримали інструкції від Господа в назначеному часі. Ерихон, як в пророчій драмі так і в сповненні, є вже заатакований. Завважте наслідки. (Дальше слідує)

ДРАМА ОПРАВДАННЯ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 1-го Марця, 1933]

"Радуйтеся і веселіться, осадничий Єгиптє, бо величний серед тебе Святий Ізраїль!" — Іса. 12: 6.

ЧАСТЬ 5

ПОСВЯЧЕНІ люди Єгови на землі тепер ходять у світлі Його лиця. Вони вже не сумніваються. Вони знають, що ймя Єгови буде оправдане й вивисшене понад усі сотворіння в небі й на землі. Молитва Давидова стала їх молитвою і піснею: "Прослави, Боже, висше неба; по всій землі слава твоя!" (Пс. 57: 5) Підчас Світової Війни посвячені ізза страху оставали безактивними на час, але тепер страх щез, і вони кажуть: "Господь бо — сила моя, й пісня моя — Господь; він стався мені спасенням." (Іса. 12: 2) Вони є сильні у вірі й відважні. Люди Єгови тепер мають повну за поруку, що в Його силі й під розказом Ісуса Христа вони можуть довершити Божу ціль відносно них. Знаючи, що вони увійшли в обіцяний край, вони йдуть вперед з піснями хвалення Єгови на їх устах. Єгова відкриває їм свої пророцтва, що дає їм повну за поруку віри й потіху в серці, і це скріплює їх надію. Вони бачуть, що Єгова тепер виконує свою "дивовижну роботу", у котрій вони, як Його слуги, мають привилей брати участь, і вони знають, що коли та "дивовижна робота" скінчиться, тоді Єгова виконає своє "діло незвичайне". (Іса. 28: 21) Давно тому за часів Йозуї Він зробив цю пророчу драму, і тепер Єгова відкриває значення її для потіхи своїх людей.

"Дивна і незвичайна річ стала в цій точці пророчної драми, предсказуючи "діло дивовижне" Єгови, а инший образ предсказував "діло незвичайне" Єгови. В місті Ерихон жили люди, що були ворогами Божими. Ті люди, окружені мурами, представляли релігійний елемент. Ті люди боялися і сховалися за мур міста; і це згадується за словами Господніми відносно релігійоністів в теперішньому часі. (Ерем. 51: 30) Мур міста Ерихону представляли політичні й торговельні елементи правительства, що їх попирає поліція й мілітарна сила в їх змаганні доклати свого заміру. "У Ерихоні ворота були зачинені, а зачинивсь він зі страху перед синами Ізраїля, так що нікому не можна було виходити й увходити." — Ісуса Нав. 6: 1.

"Це писання зазначає стан який існував в Ерихоні з причини страху перед ізраїльтянами, і це примусило їх оставати в середині мурів міста. Так і релігійоністи сьогодні зачиняють себе. Факти які сталися отцими роками показують, що релігійний елемент побуджує своїх союзників до переслідування свідків Єгови, але самі вони зачиняються або ховаються щоб цим обманути своїх прихильників, підчас коли переслідування виконується проти свідків Єгови. В 1932 р. Господь зачав приготувати обставини, щоб викурити релігійоністів із їх сховищів. На 1. травня, 1932 р. була доручена промова на тему "Свідки Єгови: Чому переслідувані?" Цим зроб-

лено визов провідникам релігійних систем, щоб вони вийшли і обороняли їхні позиції. Католикам і протестантам сказано вибрати найздібніших промовців для оборони їх релігійних наук, якими вони звели людей і зневажили Боже ймя. Однак ті релігійоністи дальше остають у їхніх сховищах.

"На 19. січня, 1939 р., написано лист до канадської комісії радіа, протестуючи проти чину комісії в забороненні президентові Товариства Вартової Башти Біблії і Брошур проповідувати вість царства, і в тому листі зроблено визов англіканському духовенству вийти на отверте поле й боронити їх позиції і дати причину чому вони противляться голошенню Єгової вістки. Однак ці "панове в гунях" сховалися і замовчали.

"На 3. травня, 1933 р. вислано лист до "Католицького Бюлетина" в Ст. Паул, Міннесота, в якому зроблено визов папі назначити найлучшого чоловіка в Америці на дебати з президентом організації свідків Єгови відносно наук духовенства якими вони кормлять людей. Але і та організація затримала своїх людей в середині мурів. В той самий час релігійоністи підбурували політиків та торговців і поліцію до переслідування свідків Єгови.

"На 28. листопада, 1933 розпочато збирати підписи "Петиції й Протесту" проти опозиції свідків Єгови в забороненні їм радіа і зроблено домагання повної свободи в уживанню Його, і прошено правительствої власті стримати релігійоністів і їх знаряд перешкаджати такій свободі акції. Число імен людей люблячих свободу, що підписали таку петицію і протест, було 2,416,141 осіб.

"На 24. січня, 1934 р. та Петиція була представлена перед Конгресом Злучених Держав, домагаючись акції, але той політичний "мур" дальше охороняв релігійоністів і відкинув петицію. Позатипічні ерихонці мовчали.

"Йозуя скинув своє обування по приказу Єгово-го чиновника (Йозуя 5: 15), і потому Господь сказав до нього: "І сказав Господь Йозеяві: Подам тепер тобі на поталу Ерихон вкупі з його царем і військовими мужами." (Йозуя 6: 2) Таке запевнення дане Чиновником Господнім, усунуло всякий страх і сумнів в умі Йозуя відносно результату з його облоги Ерихону. Безсумніву, що Йозуя мав передати цей дух одваги і иншим ізраїльтянам, щоб їхня віра зміцнялась. Згідно із цією частию драми "Вартова Башта", яку Господь уживає до передавання своєї правди посвяченим, помістила артикул, на 1. листопада, 1933 р., під заголовком "Не Бійтесь Йх!" котрий то артикул був особинво вимірений для вірних слуг Єгови в Німеччині, де диктатор Гітлер жорстоко

уживав своєї сили і запер відділ Товариства в Магдебургу і спалив літературу в якій містилась вість царства. Коли він це робив, в тому часі Гієрархія Католицька, за чим спонуканням Гітлер ділав, сховалася за політичний мур. Ось так прийшло запевнення від Єгови, що в руки Ісуса Христа Він поручив новочасний Ерихон, і що Його свідки повинні без страху і без огляду на переслідування ворогів в Німеччині або деінде, йти вперед. Яко дальший доказ, що Гієрархія злякалася вістки дорученої свідками Єгови, і їх релігійності й активності в дорученні, той ж, папа, як подає публична преса з 1. лютого, 1934 р., дав остерогу проти Армагедону і благав своїх свідників, щоб вони молилися о відверненні Армагедону. Тут релігійністи дальше позістали за мурами міста.

Господь дав виразний приказ Йозуїтові в який спосіб він мусить напасти місто Ерихон: "Будете обходити місто навкруги всі спосібні до війни по одному разу, а чинити меш так шість днів рядом." (Ісуса Нав. 6: 3) Це представляло спосіб в який Господні люди, під розказом Господа Ісуса, нападуть на твердині ворога в цих часах. Щодо ізраїльтянів в образі, то жінки і діти й всі інші осталися в шатрах в Галгалі, крім мужів здібних до війни й священників. Їм сказано машерувати сім днів, навколо мурів. Один із тих днів мав бути шабас, але похід не мав спочивати в той день. Так і свідки Єгови не відкладають неділі ані "свят", але працюють всякого часу. Той щоденний обхід міста був остерогою для людей Ерихону; однак ніхто не нападав. Йозуя сказав, щоб не робити ніякого нападу. Це передсказувало роботу яку свідки Єгови виконують перед Армагедоном, і спосіб в який вони це виконують. Вони не мають уживати тілесної зброї. Це що ізраїльтяни машерували навколо міста і трубили, мало виглядати для ерихонців як дивовижною роботою. Так і релігійністи: вважають роботу свідків Єгови постійне проголошення остероги про Армагедон за дуже дивний напрям. Як обхід міста мав тривати через шість днів, так і свідки Єгови мусять ходити по тій самій території і проголошувати вість царства. У семім дні мало статися велике чудо.

Число сім є символічне і представляє цілість. "І сім священників нехай носять сім труб із баранячого рога (буквально, ювілейні труби) перед кивотом; на семий же день обійдете місто сім раз, а священники трубити муть у труби." (Ісуса Нав. 6: 4) Завважте тут визначність числа "сім". Було там сім священників, сім труб, і зьомого дня вони мусіли обійти сім разів. Склад і порядок походу був як слідує: Узброєні люди взяли провід, а за ними йшли священники, що трубили в труби. По них йшли священники з ковчегом завіту, який символічно представляв присутність Єгови; а по тих, що несли ковчег, йшли знов узброєні мужі. З цього можна бачити, що узброєні воїни йшли з переду і з заду процесії. Узброєні воїни представляли невиди-

мі сили Господні, тих самих, що представляли "шість мужів із знярядом до вбивання", описані в дев'ятій голові Езекиїла. Господь беріг своїх людей в поході, як з переду так із заду.

"Дальше, навчаючи їх по приказу Господа, Йозуя сказав: "Як же затрублять ювілейні труби, то весь люд, скоро почує трубний голос, нехай загукає боевим гуком; тоді мурі впадуть руїною, і народ увійде в город, кожний звідти, де стояв." — Ісуса Нав. 6: 5.

Сім священників, що трубили в ювілейні труби, піддає думку, що сповнення цього взяло місце в часі коли останок Єгових земних слуг став повний числом яке призначив Господь. У сповненні цієї частини драми останок Єгови, "царське священство", взявши ймя Єгови, обходив "Християнство", позатипічний Ерихон, але не вживав ніякої земної зброї. Замість зброї, свідки Єгови мають зняряди для трублення хвалень у честь Всевишнього. Невидимі сили Господні представляли узброєні мужі, бо те невидиме воїнство виконує дійсну роботу вбивання, і у свійому часі воно співтоварищить з останком священства на землі, і так Боже невидиме воїнство, його ангели, служать як хоронителі з переду і з заду Його слуг на землі. Невидимі слуги Господні кружать видимих щоб охоронити їх. (Пс. 34: 7) Зрозумівши і оцінивши цю часть образу, вірні завітуючи люди Єгови знають, що вони є хоронені Всевишнім і ворог не може зробити нічого їм без Божого дозволу.

Телер щодо сповнення цієї частини драми відносно трублення в труби, завважте слідуєчі факти: У січні, 1933 р., в часі входу в "обіцяну землю", товариство перший раз проголосило ручні фонографи для ужиття в проголошенні вістки царства, і на 1. лютого, 1939 р., на другій стороні "Вартової Башти" появилось оголошення тієї самої речі. В тому часі зачались виробляти голосові апарати для передачі вістки публично, і вже в червні, 1933 р., то в самій Америці було 300 таких голосових апаратів, або позатипічних труб, і також і в інших краях були голосові апарати, проголошуючи ювілейну вість. (Гл. Річку Книжку з 1934 р. стор. 64, 65.) Господь побільшав проголошення своєї вістки, щоб люблячі Його почули її, бо написано є: "Щасливий нарід, що розуміє голос твій торжествуючий! Господи, при світлі лица твого вони ходити будуть." — Пс. 89: 15.

Потому, в червні й липні, 1934 р., вироблено 12 цалів плити з лекціями і ручні фонографи для роботи свідцтва. Від того часу число фонографів все збільшалося, і при кінці фінансового року 1938 р. в ужитті було більше ніж 32,000 таких голосових апаратів. Ці апарати уживали вірні люди Єгови йдучи по "Християнстві" проголошуючи царство Боже і Його ймя, і гасло цих вірних є: "Кожне свідцтво з фонографом." Ніякої тілесної зброї ані насильства не уживають ці вірні свідки, лише голосові машини, проголошуючи ймя Єгови і Його царство, і це діло мусить

продовжатися аж до часу коли Єгова виконає своє чудне і назвичайне діло". Ось так Господь Єгова через свого Головного Післанця, поучив Йозуя що він мав робити і який мав бути наслідок. Так і тепер, Єгова через Ісуса Христа, Більшого Йозуя, навчає своїх людей що вони мають робити, і показує їм які будуть наслідки, і це вельми скріплює їх надію.

Що свідки Єгови мають робити зараз перед Армагедоном? Вони мають іти й трубити вість про царство в позатипічні труби, і коли похід скінчиться, тоді вони мусять закричати в послушенстві до отриманого приказу. Отже Йозуя покликів священників і поучив їх. При тій точці "Гетьман військ Єгови" (Ісуса Нав. 5: 14) здається полишив Йозуя. "І покликів Йозей священників, і озвався до них: Будете обносити скриню закону, а сім священників нехай несуть сім труб із баранячого рога перед ковчегом Господнім." (Ісуса Нав. 6: 6) Ті сім священників з семи трубами представляли ціле число слуг Єгови, що почули небесну вість і проголосили її. В цих поученнях Йозуя підчеркується ймя Єгови яко такого, що принесе знищення ворогові. Присутність Єгови була представлена через ковчег угоді який несли священники, і тому Його ймя і присутність були проголошені вповні і через повне число священників, що вони своїми трубами звернули увагу усіх на присутність Єгови.

"Тепер завважте деякі факти, що їх Бог перепровадив у сповнення цього пророцтва, і будьте певні, що Всевишній, через Ісуса Христа, є провідником своїх людей. Більший Йозуя, Ісус Христос, з початку 1933 р., дав приказ земному останку священників. До того часу радіо було виключно ужите за гроші та з початком 1933 р., голосо-апарати були ужиті. Піонери та зборові робітники отримали фонографи і рекордові лекції. Цікава річ завважати, що перша плита зарековдована була назбана "Єгова", і тепер такі рекорди уживають щодня ті, що пішли впохід навкола "Християнства", на славу Єгови. Це є інтересна річ завважати політичний і релігійний розвій подій, а іменно:

На 18. січня, 1939 р. Канадійська Комісія Радія, за спонуканням релігійних провідників, заборонила уживати радіо в Канаді для проголошення вістки царства.

На 30. січня, 1933 р. Гітлер став канцлером Німеччини, і не взяло місяця потому як його послідувателі спалили парламент і кинули вину проти інших, і цим чином диктатор дістав більшу силу.

На 4. березня, 1933 р. Ф. Д. Рузвельт був установлений президентом Злучених Держав, і негайно потім повідомлено, що Ватикан матиме амбасадора у Вашингтоні так скоро як люди будуть наклонені до цього.

На 23. березня, 1939 р. Гітлер став абсолютним диктатором Німеччини.

На 27. березня, 1933 р. Японія відступила від Лігі Народів.

На 2. квітня, 1933 р. папа оголосив "святий рік" із особливими церемоніями.

На 4. квітня, 1933 р. Гітлер дав приказ заперти Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур, або свідків Єгови, в Німеччині, і заповів власність Товариства, і це він зробив супроти договору між Німеччиною а Злученими Державами, і доклав е, що це він доклав за старанням Римо Католицької Гієрархії.

На 8. квітня, 1933 р. зачався другий Міжнародний Період Вдячності свідків Єгови по цілому світу, у якому многи тисячі вістників взяли участь, і помістили в руки людей біля чотири мільйони книжок і книжечок, більша часть котрих були поміщені в Німеччині. Вскорі потому Гітлерова нацивська товпа розбила зібрання свідків Єгови, сконфіскувала їх книжки і Біблії, й арештувала й увязнила много Божих вірних людей.

На 25. червня, 1933 р. у Берліні відбулась конвенція де сім тисяч німецьких християн прийняли резолюцію проти негідного поступку Гітлерівського правительства у перешкоджуванні в роботі свідків Єгови, і поверх мільйон примірників такого протесту рознесено по цілі Німеччині. В тім самім часі 170 радіо стацій вислали промову в Америці про так званий "святий рік", що вельми занепокоїло Римо Католицьку Гієрархію, і порушило її вельми до гніву.

На 29. червня, 1933 р. Гоєрінг, ділаючи за диктатора Німеччини, здувив Товариство і замкнув бюро в Магдебургу, і це було зроблено за старанням папи.

На 20. липня, 1933 р., Ватикан заключив конкордат або угоду з Німеччиною в користь католицької організації в тому краї.

На 30. липня, 1933 р. в Плейнфільд, Новій Джерсії, президент Товариства Вартової Башти доручив промову на тему: "Чому в Америці існує релігійна нетерпимість?" і впродовж тієї промови промовляв був окружний поліцією з револьверами та машинowymi крісами в руках.

Від 1 до 29 вересня, 1933 р. свідки Єгови зробили особливу кампанію і рознесли велику скількість літератури, указуючи на Писання, що опрокидали релігійоністів, Римо Католицьку Гієрархію.

"Тепер щодо драми: Йозуя зачав виконувати інструкції: "Як же дав Ісус людові такий наказ, виступило тоді перед Господом сім священників, що несли сім труб з баранячого рога, і пішли та затрубили в труби; скриня завіту Господнього поступала за ними." — Ісуса Нав. 3: 8.

"Сповнення цієї части образу зачало брати місце на весну в 1933 р., коли то голосо-апарати зачали виконувати свою часть в облозі "Християнства", позатипічного Ерихону. У тому році кілька сот голосо апаратів пішли в рух, і від тоді аж до цього дня вони збільшались числом і активністю. В тім самім році проголошено вість царства через радіо в різних краях, і ста-

лося в червні того року, що папа дав приказ католицьким людям, щоб вони не слухали "того чоловіка Рутерфорда", що промовляв через радіо. У жовтні того року вийшла книжка Приготування, в якій містилась інформація від Господа для заохочення Його людей.

"Приказ Йозуя був виконаний точно: "А збройні йшли поперед священників що трубили в труби, велика ж громада йшла поза ковчегом, тим часом як передні трубили в труби." (Ісуса Нав. 6: 9) Уявіть собі ту процесію: озброєні мужі йшли наперед і з заду, священники в середині, несучи ковчег і трубили в труби, а релігійністи у місті окружені мурами тряслися у своїх чоботях. У тім самім році для заохочення й потіхи своїх людей Господь дав їм текст з книги Приповістей 18: 10: "Імя Єгови — це кріпка тверджа; втече праведник у неї, і він безпечен." Озброєні мужі йшли наперед й по заді священників, і трубили в труби, представляючи невидимих Господніх ангелів, що охороняють одиниць на землі підчас коли вони трублять у труби щоб настрашити ворога. Нічого не вільно було говорити лише трубити, що настрашило ворога. "І повелів Йозей людові: Гледіть же, не гукайте, не чиніть крику, ба й одного слова не промовляйте, аж поки я звелю вам: Гукайте! тоді й гукати мете." — Ісуса Нав. 6: 10.

Якщо б люди на мурах Ерихону ругались з ізраїльтянів або опрокидали їх за це їх дивне діло, то ізраїльтяни не мали зважати на те, ані відповідати, але мусіли мовчати і трубити в труби. Ерихонці мабуть думали, що це було дивне діло зо сторони ізраїльтянів, що лише обходили місто й зворушували їх трубленням труб. Без сумніву той голос мав потрясти їх релігійними почуваннями і заставив їх кусати свої язики, як і тряслися від переляку. Подібно і сучасні релігійністи, позатипічні ерихонці, дістали потрясення їх релігійних почувань вісткою царства при помочи голосу апарату, і в той самий час вони настрашилися від тієї вістки. Чин свідків Єгови для релігійністів був дуже дивний. Однак цей похід і трублення в труби мало бути веселою музикою для Рагаби, що було знаком для неї зібрати свою родину у дім, що знаходився на мурі, і вона безперестанку тримала на мурі "червону мотузку". Вона не знала в якому часі вона мала бути визволена; але вона впала на обітницю дану їй звідателями, що вона буде визволена, і що вона мусіла виконати свою часть тієї умови. Так і Йонадаби, яких Рагаба представляла, мусять виконати їх часть, вповаючи всеціло на Господа. — Ісуса Нав. 2: 18-21.

Ізраїльтянам у поході було заборонено говорити до когобудь на мурах Ерихону, отже хоч би вони і знали значення того всього, то однак вони не могли переказати їм цього; але вони не знали що робилося. Вони знали, що вони були під проводом Йозуя і що вони мусять вповати на Бога і бути послухними. Надто багато говорити часто приносить злі наслідки; і приказ да-

ний Йозуєм доказує цей факт. Ця часть образу теж предсказує щось, що Господні люди мусять зробити у своїм часі. Господь дав своїм звітуючим людям подрібні інструкції. Так і в сповненні цієї часті образу Господь велів своїм звітуючим людям виконати значення образу, хоч вони не розуміли його в тому часі.

Тепер щодо сповнення відносно мовчання. В часі періоду кампанії "Приготування" (падолиста, 1933 р.) уведено нову методу проповідання царства людям. Свідцтво яке мали вживати було видрукване на малій карточці й доручено кожному вістникові, щоб він дав таку картку перечитати, а самий не мав говорити нічого. Господь благословив цю методу, і вона була ужита від того часу. Вістники уживали мало слів, і наслідок був чудовий. Тепер картки голосо-апарати промовляють.

Тихий і порядний похід людей брав місце кожного дня аж у своїм часі Йозуя мав дати приказ "кричати". Той щоденний похід показався бути "дивовижним" ділом для людей в Ерихоні. По кількох таких обходах самопозажні релігійністи в середині мурів мали заключити, що такий чин ізраїльтянів не міг принести жадної шкоди утвердженню місті, і вони без сумніву мали казати одні до других: "Ми маємо мир і безпеку." Так і впродовж кількох минулих років вірні свідки Єгови обходили "Християнство" і трубили в позатипічні труби, і тому духовенство і інші релігійністи прийшли до заключення, що свідки Єгови не можуть доконати нічого; і Писання кажуть, коли вони казатимуть: "Мир і безпека", "тоді несподівано настигне на них погибель", і не знайдуть утечі. (1 Сол. 5: 3; Ерем. 25: 35) І так коли "діло дивовижне" буде доконане, як це Господь приказав, тоді люди будуть кричати.

Що те "дивовижне діло" є роботою Єгови, то це можна доказати фактом, що ковчег був в обході навкола міста. Присутність Єгови була цим (ковчегом) представлена. "І обніс він один раз Господню скриню навкруги міста; тоді вернулись у табір та й обляглися у таборі." (Ісуса Нав. 6: 11) Обійшовши навкола міста перший із шістьох днів, похід повернув назад до шатрів у Галгалі. На другий день вони повторили такий похід як і першого дня. "Йозей же устав рано вранці, і священники взяли скриню закону Господнього." — Ісуса Нав. 6: 12.

Похід знова розпочався рано, і священники та труби звіщали, що робота свідцтва Єгови виконується точно начас після приказу. Тепер завважте, що у сповненні цього образу, у фіскальному році 1933, свідки Єгови машерували навкола "Християнства", позатипічного Ерихону, трубячи в позатипічні труби, в руки людей поміщено двадцять чотири міліони книжок і книжечок, і відбулося зібрань з голосо апаратами 4,646, на яких було 240,432 присутних. Це був перший рік.

Та цього не було досить, що було показано.

в драмі. "А сім з них, що несли сім труб ювілейних поперед ковчегом Господнім, трубили неперестаючи в труби, а збройний люд йшов поперед ними, велика ж купа йшли позад ковчегу Господнього, тим часом як ті трубили безперестанно в труби." — Ісуса Нав. 6: 13.

"Те щоденне повторення мусіло виставити ізраїльтянів на сміх і погорду, що приглядалися на них з мурів Ерихону. Це була дійсна проба віри ізраїльтянів, але віруючи, що Єгова дав приказ Йозуеві так чинити, вони йшли в послушенстві до приказів вірно й точно. По першому обході вони не сказали, що вже досить та й більше не йшли. Певно, що Єгова міг був повалити мур при першому обході; але тут знова можна бачити, що Він стримував ворога й день знищення для Його відомої доброї причини. Таке опізнення було теж пробом Рагаби і її родини, тримаючи "червону мотузку" і приглядаючися з своїх вікон поході ізраїльтянів і не знаючи значення Його. Так і свідки Єгови обходили позатипічний Ерихон через кільканадцять років проголошуючи вість, і своєю активністю вони стягнули на себе зневаги зо сторони новочасних ерихонців, і це була дійсна проба віри свідків Єгови, і деякі не видержали і виступили геть; але правдиві йшли послухом і радісно вперед. В тому ж часі їх співтовариші, Йонадаб, теж були в їх вірі коли вони приглядалися і ожидали.

"Похід продовжався: "Сим робом обійшли вони й на другий день город, та й вернулись до табору. Так чинили шість день за рядом." (Ісуса Нав. 6: 14) Через шість днів вони обходили місто один раз на день. Цього не можна пояснити, що кожний день представляв рік у сповненні, а радше це, що свідки Єгови є постійно послухом Господнім приказам у призначеному часі. Число "шість" представляє незвершену частку земних свідків, і що семий день Господь виконає дійсну роботу. Але завважте, що другий позатипічний період, цебто, 1934 р., вістники у полі доручили в руки людей число книжок 22,041,622, і в тому ж часі в Злучених Державах уживано 1,757 фонографів у полі праці, і ті апарати доручили вість царства 1,901,821 особам, уживаючи цю цю картку свідоцтва при помочі яких доручино свідоцтво двадцять п'ять мільйонам осіб в тому році. Та обхід мусів їти вперед; і він ішов! Як колись Ісаїя, так і тепер вони питали: "Докиль же сього...?" "І промовив я: Докиль же сього, Господи? А він сказав: Докиль не опустіють міста й, не зостануть без осадників, а доми без людей, та докиль земля оття цілком не стане пустинею. І далеко займе Господь людей (в неволю), й пусто-глухо в землі стане." (Іса. 6: 11, 12) Инакше сказати, вони мусять їти вперед аж покиль не прийде час Єгови на "діло дивовижне". Тут буде інтересним завважити роботу виконану впродовж наступаючих років. Кожного року мільйони людей чули вість через радіо і голос апарати, і при кінці фіскального року 1938 р., то більше ніж 32,000 голосо апаратів

були ужиті в полі служби. Впродовж тих років поміщено в руки людські, великих і малих книжок, як слідує:

1935	26,322,854	1937	22,577,146
1936	24,357,111	1938	26,772,150

І це dokonано у вічу факту, що в Німеччині, Австрії, Польщі, Румунії, Югославії, і в Греції політичні влади перешкодили роботі, за старанням духовенства, і в цих краях майже нічого не було зроблено в минулих двох роках.

"Коли прийшов семий день, треба було виконати особлившу роботу, і Йозуя дав приказ ізраїльтянам устати рано. "На семий же день повставали рано, як зачервоніла рання зоря, та й обійшли город звичайним робом сім раз навкруги; тільки того дня обійшли місто навкруги сім раз." — Ісуса Нав. 6: 13.

Єгова призначив виразний час на знищення міста. Так і тепер Єгова має призначений час на знищення "Християнства", і воно прийде точно начас. Ніхто не може приспішити того часу, але вірні свідки будуть маширувати і трубити в труби, вповаючи цілком на Господа, знаючи, що Він у своєму часі сповнить свій замір. "Дивовижне" діло Єгови впродовж шість днів походу мусить скінчитися нім Його "дивовижний акт" возьме місце в семім дні. (Іса. 28: 21) Той похід продовжався через сім днів і не переставав навіть у шабас. Так і свідки Єгови даліше виконують роботу свідоцтва, і не відпочивають сегомого дня. Сім днів вони машерують. І сегомого дня сім разів вони обійшли місто. Діло було dokonане перфектно. Вони мусять побільшити свою активність сегомого дня. Ерихонці мали завважати, що ізраїльтяни були більше активні в тім дні, і що вони обійшли шість разів того дня навколо міста і нічого не сталося, і можливо вони заключили що ізраїльтяни лише дурять їх і тому страх ерихонців зменшався. Так і Римо Католицька Гієрархія і її союзники мали прийти до заключення, що свідки Єгови дурять їх; і тому релігійоністи стають відважніші, хоч вони трясуться в своїх чоботях. Писання не указують, що Йозуя сказав навіть одному ізраїльтянові найблизшому в служби, що Єгова повідомив Його що мало статися сегомого дня. Це Йозуя затримав собі аж до назначеного часу. Ізраїльтяни йшли впохід вірою. Так річ мається і сьогодні. Останок свідків Єгови не ниває в чиненні добра, але йде вперед. Він знає, що Єгова виконає своє "діло дивовижне" у властивому часі, і не сумнівається цьому. Коли хтось сумнівається й униває, такий лиха зазнає. Вірні знають, що Єгова напевно побідить, так певно як сонце сяє.

"Торговільні радіо стації були уживані через кілька років кожного тижня для проголошення вістки царства при помочі транскрипційних рекордів. Та на 26. вересня, 1937 р. дано повідомлення, що таке комерційне проголошення перестане 31. жовтня; і так зроблено. У тому році

установлено спеціальних піонерів (яким дано голос апарати і вислано в поле. Вірні Божі люди далі йшли походом із чимраз більшою радістю. Хоч Єгова сказав Йозуєві через свого посланця що мало статися того дня, то однак Йозуя нічого не сказав про це ізраїльтянам, ані який буде наслідок коли вони отримають приказ кричати. "За семим же разом затрубили священники в труби, а Йозуя сказав людюві: Здіймайте гук, бо Господь піддав вам місто." — Ісуса Нав. 6: 16.

"Послухати цього приказу і кричати було дійсною пробою віри. Не було там артилерії ніякої іншої зброї для повалення мурів міста; ніхто не знав як місто буде взяте. Але з послуху до приказу вірні кричали, і мурі міста впали ідою Єгови: "Вірою стіни Ерихонські попадали, після семидневних обходів." (Жид. 11: 30). Що це значить для свідків Єгови? Це значить, що вони мусять з повною вірою і впованням на Господа далі свідкувати аж прийде час для них кричати, і нема сумніву, що в свій час Господь ведить ім гукати гук перемоги, і вороги почують той гук. Єгова чекає на той гук який має бути даний; та не тому що Він потребує його, але це буде немов вірний звіт "вірного й розумного слуги". (Езек. 9: 11) Може бути, що в часі того гуку земними свідками Єгови, і небесні сили, невидимі для людського ока, "сини Божі" в небі, будуть викликувати, як це колись вони робили при заложенні землі. (Йова 38: 7) Це буде великий день перемоги для Єгови. Більший Йозуя тепер провідничить, і Писання показують, що Він дає прикази і що вони сповнятимуть їх: "Ви, всі народи, плещіть у долоні! Звеселяйтесь Господеві радісними піснями! Бо Господь всевишній страшний, великий царь на всю землю. Він покоровив нам людей і народи під ноги наші. Він вибрав для нас наслідчину нашу, славу Якова, котрого він полюбив. Піднісся Бог серед веселого гукання, Господь серед голосів трубних." (Пс. 47: 1-5) Вірний останок буде йти вперед аж покиль приказ буде даний гукати коли Армагедон зачнетися.

"Обходячи місто Ерихон в тій драмі нема представлених Йонадабів, але це не значить, що вони не мають участі в роботі свідцтва. Ніякий образ не подає всіх подробиць. Рагаба, що представляла Йонадабів або "велику громаду", мала порозуміння з звідателями, що показує, що Йонадаби мають часту в роботі свідцтва. Новочасні Йонадаби мають запевнення, що Бог передав Ісусу Христу ворожу організацію на знищення, і їх віра була представлена через виставлення "червоної мотузки".

"Йозуя дав виразні поучення відносно того, що ізраїльтяни мали робити коли місто упаде: "Місто же се з усім, що в йому є, мусить бути проклятим перед Господом; тільки блудниця Рагаба з усіма, що з нею у хаті, зістанеться жива; вона бо переховала посланців, що ми їх послали." — Ісуса Нав. 6: 17.

"Нікому не було дозволено присвоїти собі й одну річ з міста, бо так зробити становило поважний переступ і принеслоб на нього негайну кару, бо все у місті належало до Єгови. Ерихон був перше місто збурене, отже було первоплодом для Єгови, і не могло бути викупленим, отже мусіло бути знищене. (3 Мойс. 27: 21, 28, 29) Щодо сповнення цієї часті драми, то Божі люди провадять війну проти "Християнства", як Ерихону, і воно є "посудиною гніву, відповідною на знищення". (Рим. 9: 22) Ніщо з того міста не вільно було спасти. Ніхто не мав бажати або приймати щобудь із нього для самолюбної цілі, як це зробив Ахан, який потерпів знищення. Виїмок зроблено лише щодо Рахаби і її родини, бо вона показала віру в Бога і в Його вибраних слуг. Рагаба і її родина, представляючи "велику громаду", задля добрих причин були збавлені. Це становить сильний доказ, що крім останка і "великої громади" ніхто не пережить Армагедон.

"Помазаним людям Єгови не є дозволено дружитися в якийсь спосіб з диявольською організацією; і це було показано у драмі: "Ви ж глядіть, остерегайтесь, щоб хто не взяв собі що небудь із проклятого посвяту. Сим би ви підвели під прокляття й самий табір Ізраїлів і довели його до погибелі." — Ісуса Нав. 6: 18.

"Ніхто з посвячених Єгови не може присвоювати собі щось, що є прокляте Богом. (2 Корин. 6: 17) Християнин жадним чином не може годитися зо світом. (Якова 4: 4) Спасати те, що Бог осудив, і уживати його для самолюбної користі, є непослушенством і підлягає карі. (1 Йоана 2: 15, 16) "І зовоєш усіх народів, що Господь, Бог твій, оддасть тобі. Очи твої нехай не милують їх, і не служити меш богам їх; бо се було б сіткою для тебе." (5 Мойс. 7: 16) Ввесь табір мав стати проклятим аж очистить себе із того, що спричиняє клопіт, як це сталося з Аханом. (Ісуса Нав. 7: 1-26; 1 Корин. 5: 6, 7) Колиб Єгова був дозволив на такі речі для самолюбної користі з початку діяльності ізраїля, то це булоб скоро поширилося і народ бувби зіпсувався, бажачи того, що погани посідали, і це булоб принесло опоганення, ізраїльтянів. Ось так Бог назначив незмінне правило, яким мусять руководитися правдиві послідователі Ісуса Христа. Вони не можуть мати участі у світі.

"Дуже часто видавництва "Вартової Башти" звертали увагу на факт, що Римо Католицька Гієрархія вмішувалася в світські політичні справи і старалась руководити політикою світа. Цього не згадується тут, щоб католиків виставити на сміх, але щоб указати, що хто служить Богу, той не може угодити Йому якщо він бере участь в політичних справах цього світу, над котрим Диявол є невидимим володарем. Є багато ширих католиків, що безсумніву є несвідомі о цих великих правдах Біблії, отже звертаючи їхню увагу на ці речі, робиться це з доброти і

(Даліше прод. на стор. 98)